

SZIKRA JÁNOS

hiába mondja

*nem néz az ember a lába elé
hiába mondja az anyja
kislányom*

*nem néz az ember a lába elé
szétlapítja a kaucsukbabát
a négyszemű mésházikót
hiába mondja
kisfiam*

*elgázolja a folyót
a piramis kődominóját
karalábéfúróval kibebezi az emlékeit
párja medencecsontját
kettévágja a hátrafelé araszoló kígyófejű időt
hiába mondja a halott*

összeroppantja magát

Azért a Táncsics utcai fiú...

*Nem sikerült –
a jókat, az össze sem sereglőket,
nem sikerült összeszedni őket.*

*Hitvány kis fickók kísértek,
hatalomsóvár elnökök lettek belőlük,
szellemi hajléktalanok,
önherélt, tajtékzó eszme-bikák.*

Szégyenemre ócska haverok közt múltam.

*Az össze sem verődőket,
nem sikerült összeszedni őket,
negyven, ötven, ötszáz év alatt sem
a javát.*

*Azért a Táncsics utcai fiú fönn, Nagyorsziban,
Bánrévén a zugligeti költő,
vagy Gödöllőn a medvehagymás Madarászi,
s néhány, a föld alól bakot tartó barát –*

Mégiscsak sikerült összeszedni őket!

*Rendületlenül hátrál a jövőbe
a szabadcsapat.*